

Jeg tror, man må sige, at det centrale i hele spørgsmålet er, om det er muligt at finde en løsning, så man undgår, at udenlandske eller andre store selskaber udnytter en situation, hvor man igennem årene har opbygget en særlig økonomisk model, og at man samtidig kan bevare og udbygge en liberalisering, som vi har hårdt brug for og som er en nødvendighed i hele den europæiske udvikling.

Venstre håber, at det kan være muligt at forene en række aktører om dette formål. Vi skal jo huske, at målet må være, at vi får et stadig mere liberaliseret elmarked, som giver maksimal konkurrence, men uden at man kan udnytte et monopol. Venstre mener, at en begrænset aktiepost meget gerne må være ejet af udenlandske aktører, lige så vel som det kan være berettiget og ønskeligt, at danske aktører ejer en del af udenlandske elselskaber, som det f.eks. har været påtænkt ved de sjællandske kraftværkers påtænkte ejendomskab af svensk vandkraft.

Jeg synes, det kan være en udmærket kombination, og det må være lidt af målsætningen, at vi bevarer en sådan model. Jeg tror egentlig ikke, at ministeren har tænkt sig at realisere det lovforslag, han her har lagt frem, for det duer jo ikke, og det kan ikke være rigtigt. Tværtimod er det farligt at sætte spørgsmålstegn ved en børsnoteret akties status.

Der er i forslaget noget, der har karakter af ekspropriation, fordi den reelle virkning af at overføre hele kursgevinsten af aktierne til en statslig fond, det vil i praksis sige til statskassen, har det præg. Det er vel et spørgsmål, som juridisk kun kan afgøres af Højesteret, og det vil i givet fald være noget, som ligger mange år ud i fremtiden med de procedurer, vi kender.

Jeg var jo noget optaget af at høre ministerens svartale til SF's beslutningsforslag, for det var i virkeligheden ét langt forsøg på at foregribe de angreb, der måtte være på grund af dets karakter af ekspropriation og på grund af EU-retsreglerne.

Ministeren brugte den overvejende del af sin taletid til at prøve at forebygge angreb. Det siger mig lidt om, at dette er et område, hvor der vitterlig er problemer. Ellers havde ministerens sædvanlige offensive metode naturligvis været den, som vi har været vidne til og ville have været noget betaget af, men det var en meget defensiv attitude, vi her oplevede fra ministerens side, og det kan godt gøre indtryk, når man er vant til at iagttage ministerens sædvanlige metode.

Jeg tror, at noget af det, som kan blive konsekvensen af dette, vil være, at kommunerne bliver stærkt nervøse for, om deres aktiver på forskellige områder vil kunne komme ind i en tilsvarende proces. Det gælder andre ting end elforsyningsselskaberne, hvor man fra en opfindsom finansministers side ville kunne anlægge analoge betragtninger og overføre til statslige fonde, og jeg advarer imod sådanne tanker, lige så vel som jeg siger, at vi ikke skal undervurdere den nervøsitet, som er skabt i kommunernes rækker på dette område.

Jeg vil også sige, at en anden ubekvem følge af dette forslag og af hele situationen er, at gode bestræbelser i elforsyningsverdenen på at finde nye strukturer, en opdeling eksempelvis mellem producentsiden og distributionssiden, kan risikere at gå i stå, så vi kommer ind i en situation, hvor bestræbelserne er lammet og ingen tør disponere. Vi mener tværtimod, at der er behov for, at også de store selskaber og aktører i elforsyningsverdenen nu kommer i gang med at finde en rigtig og god konstruktion, som kan leve ind i fremtiden.

Alt i alt må Venstre altså vende sig imod lovforslaget. Der bør kunne findes en løsning til gavn for, at de faktiske problemer bliver løst, og med de fordele, som en videre liberalisering af hele elsektoren indebærer.

Jeg ønsker ministeren held og lykke med den bestræbelse. Jeg ønsker ham ikke held og lykke til at realisere det lovforslag, han har fremsat, for jeg tror, at det i den henseende er ubrugeligt, og at han inderst inde ønsker aldrig at komme til at administrere en lovgivning med det indhold, han selv har foreslået.

Jeg skal sige om beslutningsforslag nr. B 60, som er fremsat af SF, at det jo ikke er en tro kopi af ministerens forslag. Her har SF foreslået, at provenuet fra salget tilgår alle kommuner i forsyningsområdet i forhold til deres forbrugsandel. Det minder altså lidt om Sønderborgmodellen, hvis jeg må henvise til den afgørelse, der er truffet i forbindelse med Sønderborgs salg af en del af dens elforsyningsselskab, men her går pengene til andre kommuner inden for området, som selskabet forsyner.

Derfor er SF's model i virkeligheden vældig meget mere venlig over for eksempelvis Gentofte Kommune end ministerens lovforslag. Hvis jeg kan regne i hovedet, vil f.eks. 3 pct., som er forbrugerandelen af NESAs, hvis man får den påtænkte gevinst, være ca. 100 mio. kr., som SF lader blive i Gentofte Kommunes kasse, og det